

Biroul permanent al Consiliului
Nr. 424 6.10.2009

AVIZ **referitor la propunerea legislativă privind utilizarea monedei naționale**

Analizând propunerea legislativă privind utilizarea monedei naționale, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B424 din 17.09.2009,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri :

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare instituirea obligativității utilizării monedei naționale, ca unică monedă de plată a taxelor și serviciilor pe care statul român le percep sau le oferă contribuabililor săi, inclusiv prin societățile comerciale în care statul român este acționar.

Prin obiectul său de reglementare, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituție, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Referitor la soluția legislativă prin care se propune ca plata serviciilor și taxelor percepute sau oferite de stat să se efectueze numai cu monedă națională, excepție făcând prevederile art.9 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, semnalăm următoarele :

a) Cu privire la temeiul constituțional invocat în expunerea de motive, precizăm că în art.137 alin.(2) din Constituția României, se

prevede că moneda națională este leul, iar subdiviziunea acestuia, banul, și nu în art.13 alin.(2), cum greșit s-a menționat.

b) Constatăm o neconcordanță între conținutul expunerii de motive prin care se solicită ca în „actele normative” să se menționeze ca modalitate de plată numai moneda națională și textul proiectului care face referire la folosirea monedei naționale pentru plata taxelor și serviciilor percepute sau oferite de statul român, direct sau prin intermediul societăților comerciale sau companiile naționale.

Pentru a se realiza concordanța între considerentele cuprinse în expunerea de motive și textul propus, sugerăm inițiatorilor completarea și explicitarea expunerii de motive prin menționarea, cu titlu de exemplu, a „actelor normative” avute în vedere, pentru determinarea corectă a obiectului prezentului proiect.

În același timp, având în vedere că expresia „taxe” este susceptibilă de mai multe interpretări, în sensul că poate fi vorba de taxe în înțelesul Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, sau de anumite tarife percepute de companiile naționale pentru serviciile oferite și pe care inițiatorii le denumesc tot „taxe”, sunt necesare unele lămuriri și precizări pentru evitarea unor confuzii.

c) În ceea ce privește textul propus, trebuie pornit de la principiul potrivit căruia orice schimburi de bunuri și oferire de servicii, atât naționale, cât și internaționale implică și utilizarea instrumentelor monetare ca instrument de măsură a valorii serviciilor oferite.

În aceste condiții, leul rămâne moneda națională și singurul mijloc legal de plată, excepție făcând operațiunile valutare specificate în Regulamentul BNR nr.4/2005 privind regimul valutar, republicat.

Ca urmare, dacă se merge pe ideea că noțiunea de „taxe” se referă la cele menționate în Legea nr.571/2003, precizăm că, potrivit prevederilor art.9 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, **impozitele și taxele se plătesc în moneda națională a României**, iar sumele exprimate într-o monedă străină se convertesc în moneda națională în situațiile expres prevăzute de acest articol.

Faptul că în diverse contracte aparținând unor companii naționale, contravaloarea tarifelor percepute sau a serviciilor oferite poate fi consemată și în valută, acest aspect nu aduce atingere beneficiarului, suma respectivă putând fi convertită în lei la data

efectuării plății. Trebuie avute în vedere însă și reglementările legale din domeniul respectiv cu privire la efectuarea operațiunilor de plată.

Pe cale de consecință, în condițiile în care Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cea care stabilește cadrul legal general pentru impozite și taxe ce constituie venit la stat se precizează că acestea sunt plătite numai în moneda națională, iar dispozițiile sale prevalează asupra oricărora prevederi din alte acte normative, iar Regulamentul BNR nr.4/2005 cuprinde nomenclatorul operațiunilor valutare și a celor care nu sunt de natura operațiunilor valutare, dând posibilitatea denominării acestora în moneda națională (leul) sau în valută, apreciem că prezentul proiect trebuie reformulat, întrucât în forma actuală nu poate fi promovat.

3. Sub rezerva celor menționate mai sus, formulăm unele observații cu privire la respectarea normelor de tehnică legislativă:

a) la alin.(2) al articolului unic, deoarece după adoptare, Legea nr.571/2003 a mai suferit unele intervenții legislative, pentru o informare corectă și completă, sintagma „prevăzute de art.9 alin. (3) din Codul Fiscal” trebuie înlocuită cu sintagma „prevăzute la art.9 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare”.

b) la alin.(3) al articolului unic, având în vedere că prestarea unor servicii se efectuează, de regulă în baza unui contract semnat de părți și care în mod sigur cuprinde clauze referitoare la preț (care poate fi în lei sau altă monedă) și modalitățile de plată a contravalorii serviciului, urmează a se analiza în ce măsură beneficiarul serviciului poate refuza plata, deși a semnat contractul cu un preț consemnat în valută. De regulă, contractele de acest gen cuprind o cluză distinctă privind convertirea în lei la nivelul scontului BNR din ziua efectuării plății.

Totodată, pentru rigoarea exprimării, propunem înlocuirea termenului „destinatarului” cu termenul „beneficiarului”, mai adecvată în context.

București

Nr. 1129/5. 10. 2009

L. nr. 571/2003

M. Of. nr. 927/23 dec. 2003

Lege privind Codul fiscal.

Notă: v. Decizia Î.C.C.J. nr. V/2007 - M. Of. nr. 732/30 oct. 2007 (art. 21 alin. (4) lit. f), art. 145 alin. (8) lit. a) și b));

1 promulgat prin D. nr. 888/2003 M. Of. nr. 927/23 dec. 2003

Decret pentru promulgarea Legii privind Codul fiscal

2 rectificare

RECTIFICARE

M. Of. nr. 112/6 feb. 2004

rectifică art. 22 alin. 6, art. 24 alin. 2, art. 38 alin. 1, art. 46 alin. 1, art. 97 alin. 5, art. 135 alin. 3, art. 141 alin. 1, art. 202 alin. 1, art. 240 alin. 1, art. 258 alin. 2 și art. 294 alin. 7 și alin. 8

3 modificări prin

L. nr. 174/2004

M. Of. nr. 465/25 mai 2004

abrogă art. 246

Lege pentru aprobaterea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003
privind Codul de proceduri fiscale

4 modificări prin

H.G. nr. 977/2004

M. Of. nr. 570/29 iun. 2004

modifică nivelul accizelor armonizate prevăzut la art. 176

Hotărîre pentru majorarea nivelului accizelor pentru unele produse

Banca Națională a României

Regulament privind regimul valutar

**1 republicare cu
renumerotare**

M. Of. nr. 616/6 sep. 2007

Regulament privind regimul valutar